

Tverrede
meget smukke og
belægelige Nye Viser.

Den Første . . . : Berdig jiz
paa Jordan etc . . .

Den Anden: Ach alle
Friedes Stand

[Trodly.]. Trykt
i dette Aar.

V box 31: 924

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30 40 50 60 70 80 90 200 10 20 30 40
0 mm
Evende
meget smukke og behagelige

Neue Lieder.

Den Første.

Begynder saaledes:

Gentlig jeg paa Jorden oc.

Synges med en behagelig Melodie.

Den Anden.

Begynder saaledes:

Ach ædle Friheds Stand

hvad er du rar at eie, oc.

Synges som:

Skal Venus med sin Son.

Trykt i dette Aar,

[Håndskrift]

V. box 31:924

I.
Gentlig jeg paa Jorden gaae,
Ingen mig nu kiende maae,
Gentlig slider jeg min Tid,
Er det ikke kummerligt?
Hvor skal jeg nu faae en Ven
Som mig elske vil igien?
Ingen mig nu haver
Heisa Bivat! haver
Udaf Hiertet liaer.

2.
Jeg gif udi en grøn Eng
For at see mig lidt omkring,
See, da mig i Mode kom
En smuk Skov-Gudinde from;
Jeg tog ventlig til min Hat
Da jeg saae hun var saa glat,
Hun mig ventlig hilste,
Heisa Bivat! hilste,
Da hun blev mig vaer.

3. Hun

3.
Hun med mig gav sig i Snak,
Sagde: hav min Ven! stor Tak,
Hvorfor monne han her gaae,
Og sin Tid saa at forslaae,
Venlig er han, seer jeg vel,
Hør han det, min søde Stel!
Vil han med mig gange?
Heisa Bivat! gange,
Til mit Logement?

4.
Hun mig Haanden rakte hid,
Sagde: kom og følg med mig,
Kom og følg med mig, min Ven!
Til mit Logemente hen;
Hvem jeg agter mig at gaae,
Ingen os nu kiende maae;
Jeg til Sagen svarer,
Heisa Bivat! svarer,
Hvad som følger paa.

5.
Jeg da tænkte ved mig selv selv,
Skal jeg eller skal jeg en
Følge denne lille Kus,
Og gaae hjem til hendes Hums?
Dog

Dog jeg tænkte ligesam,
Det er bedst at følge hjem
Den lille søde
Heisa Bivat! søde
Røde Rosen Ven.

6.
Da jeg nu i Sigte saaer
Hendes Hums og hendes Gaard
Heel forunderlig jeg blev,
Blodet ogsaa i mig drev
Op og ned udi mit Liv,
Fordi jeg i al min Tid
Haver ikke sunder,
Heisa Bivat! fundet
Saadan dydig Biv.

7.
Hun mig til Døren ledte hen,
Sagde: hør min kiere Ven,
Vær saa god og trim herind,
Og see sig der lidt omkring;
Ingen udi Huset er
Som os gjøre kan Besvær
Saa vi to allene,
Heisa Bivat! eene
For Huset selv regier.

8. Da

8.
Da jeg ind i Stuen kom,
Hvor hun boede Pigen from,
Lun strax med en god Beskeed
Bød mig til at sidde ned
Paa en Stool alt ved sit Bord,
Dette yndig deilig Nor!
Jeg ey hendes Lige
Helsa Bivat! Lige
Sandt paa denne Jord.

9.
Hun en Tale forte frem,
Sagde: hør min kiere Ven!
Ach min Hiertens Lyst og Skat!
Hvordan er det med dig fat?
Har du noget godt hos dig,
Som der kan fornøye mig?
Du, min Hiertens Mage,
Helsa Bivat! Mage,
Hiertet skienkes dig.

10.
Denne Engle-Tale, som
Mig da strax for Orne kom
Storde mig saa hierteglad;
Jeg den ganske Tid hensad
Som

Som udi Beundrelse
Over denne Hændelse;
Lidt jeg mig omtænkte,
Helsa Bivat! tænkte,
Sid det snart maae skee

11.
Hør, saa sagde jeg min Smut!
Lille, søde, vakre Slut!
Haand og Herte skienkes dig,
Da jeg troer du elsker mig;
Just til Brudeseeng at gaae
Er min Lyst og min Attraae;
Jo det er min Længsel,
Helsa Bivat! Længsel,
Saadan Brud at faae.

12.
Med en munter Venlighed
Svaret hun: jeg Kierlighed
Dobbelt vær til dig min Stel!
Sid det gaae os begge vel!
Nu jeg Magten giver dig
Du maae raade over mig!
Jeg dig trofast bliver,
Helsa Bivat! bliver,
Til jeg ligger Ligg.

Den